

۲۰۱۲/۰۷/۲۳

عبدالحكيم سامع

طالب افغان چه بود، چه شد و چه خواهد شد! (قسمت نهم)

گزارشگر روزنامه معتبر آلمانی، «فرانکفورتر الگیماینه سایتوونگ»، در جریان حادثه «اتحاد» و «مخالفت» «جنرال عبدالملک» با «طالبان» و حوادث خونین مزار شریف نوشت که: «درین تاریخ کوتاه، طالبان هیچگاه با چنین رسوائی روبرو نگردیده بودند.» برای نجات خود، اعضای رهبری ایکه در مزار شریف تجمع نموده بوده اند، تلاش داشته اند، تا با استفاده از «طیاره دولتی آریانا»، بکابل پرواز نمایند، به اصطلاح خود راز مرگ و یا «رسوائی» چنین شکست و گزارشات صفحات روزنامه و سائر رسانه ها، نجات دهند. «در میدان هوایی مزار شریف، «سران» چون «ملا عبدالرزاق، والی هرات، ملا غوث وزیر خارجه، ملا احسان الله، عضو شورای شش نفری حکومتی طالبان در کابل و سفیر پاکستان عزیز خان، که عملیات طالبان را در شمال تنظیم می نمودند، بازداشت گردیده اند.»

روزنامه «فرانکفورتر روندشاو»، در شماره روز ۲۸ ماه می ۱۹۹۷ نوشت: «ملاها در نیشه پیروزی» در سطر دوم می خوانیم: «طالبان میخواهند در افغانستان حاکمیت نامحدود داشته باشند.» «ویلی گیرموند» از اسلام آباد گزارش می دهد که «مولوی صاحب الدین دلاور»، سفیر ملیشه طالبان در اسلام آباد پایتخت پاکستان، بصراحت گفت، اینکه چه شکل حکومت در پیشروی افغانستان قرار دارد، «بیش از یک ورقه رأی ۱،۵ میلیون کشته مستحق اند، که برای پیروزی ما مرده اند و برای ما حق بجانب بودن لازم را داده اند، تا در افغانستان حکومت کنیم.» در یک جلسه ۲۰۰۰ ملا در کمپ مهاجرین در پاکستان، به طالبان اعتبارنامه را سپرده اند. از زبان یک رهبر دیگر «ملیشه افراطی-اسلامی» ملا وکیل احمد، خود در یک مصاحبه، همچنان موقف خود را روشن ساخته است، که اوهم خود را از وابستگی «رژیم یک حزبی» می داند، می گوید «افغانستان می خواهد یگانه قوت متقدر باشد که صلح می آورد، مسائل خود را حل می کند و کشور را از معضلات کنونی بیرون می کشد.» در همین گزارش مدعی شده است که گویا طالبان در آنوقت از جمله ۳۲ ولایت، ۳۰ ولایت تخریب شده در جنگ داخلی را، تحت کنترل خود در آورده اند. بر اساس اظهار خود آنها، روز سه شنبه (۲۷ می ۱۹۹۷)، موفقیت های بیشتر در شمال داشته اند.

روزنامه «فرانکفورتر روندشاو»، در شماره روز ۲۰ جون ۱۹۹۷، تحت عنوان: «دو چهره عبدالملک» می نویسد که «مرد قوی نو افغانستان طالبان را ضربه زد - اما بر آنها پیروز نشد.» در همین شماره ضمن نشر تفصیل خبر، اوضاع را بانشر این عکس، روشن می سازد، که انسانهای ملکی، با چه وسیله تلاش می ورزند، تا خود را از دم مرمی نجات دهند.

Aus der Schulinie. Noch immer sind Tausende Afghanen auf der Flucht. Trotz hoher Verluste lassen die Taliban weiter nur Waffen sprechen. (Bild: Zaheeruddin Abdullah)

به اد مه خبرنگار علاوه می کند: «اینکه این اتحاد تا چه اندازه فاقد ثبات است، می توان از کنفرانس مشترک مطبوعاتی ملک با برهان الدین ربانی»، رئیس جمهور حکومت، که اخیراً تدویر یافت، استنتاج نمود. این حکومت سال قبل توسط طالبان از کابل، بعد از اینکه در یک محاصره کوتاه قرار داده شده بود، قبل از دخول طالبان به کابل فرار را بر قرار اختیار نمود.

حال روزنامه درین کنفرانس از زبان برهان الدین ربانی می نویسد: «ما اطمینان داریم که جنرال ملک، بعد از تجربه تازه، طالبان را دیگر در شمال کشور نخواهد گذاشت.» بعد از ختم کنفرانس، «راپورتر» می گوید، که «ملک» با ذکر این کلمات، صحنه را ترک

د پانو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکني دليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راپورولو مخکې په خير و لولئ

کرده گفت:

«عجله دارم، من باید با قومندانان صحبت کنم»، بعوض آن با عجله مستقیماً بسمت دفتر خود شتافت، چند لحظه بعد دوباره به محفل «ژورنالیستان» برگشته و به آنها چنین اعلان داشته است: «من هر لحظه با طالبان به مذاکره حاضر هستم». براساس گزارش روزنامه «قوت های ملک» توانست، ملیشه های افراطی طالب را در مدت زمان ۱۵ ساعت از شهر مزار شریف براند. اما علیه ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ «متباقی جنگی های راه خدا» که از هفته ها بدینسو در شمال هندوکش، روابط را با کابل قطع نموده اند، قوت های او پیشرفت قابل ملاحظه نشان نداده اند.

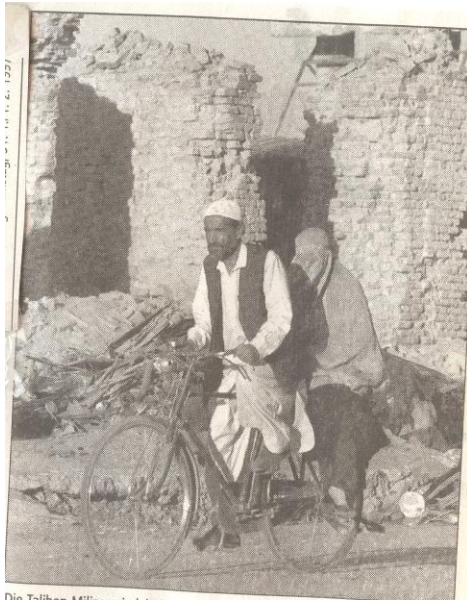
درین گزارش می نویسد:

«اتحاد ضد طالبان در شمال افغانستان، به موفقیت های غیر معمول دست برده اند.» ولی گزارشگر این اتحاد را باز هم، بر پایه های لرزان شناخته است.

روزنامه «فرانکفورتر روند شاو» در شماره روز ۲۰ ماه جون ۱۹۹۷ می نویسد که در کابل مقامات رسمی «طالبان» اعتراف نموده اند، که: «ما یک پس لگد سنگین خورده ایم»، این اعتراف را از زبان «محمد ستانکزی»، وزیر خارجه نوشته است. لیکن در عین زمان مدعی شده است، که از حلقه رهبری طالبان شنیده است: «اینکه ده روز و یا ده سال دوام کند، ما به جهاد مقدس ادامه می دهیم». به ادامه «راپورتر» روزنامه علاوه می کند: «متحد پاکستان آنها، که حکومت طالبان را بعد از اشغال مؤقت مزار شریف، توسط ملیشه های افراطی مسلمان برسمیت شناخت، تلاش دارد بخت خود را بحیث میانجی آزمایش کند. در کنفرانس کشور های همجوار، انتظار دارند تا روی ختم جنگ معامله، صورت گیرد. منجمه سه هفته قبل یک مأمور وزارت خارجه در اسلام آباد، به آواز بلند می گفت: «ما جنگ را برده ایم» از آن زمان ببعد، پاکستان با قوت عقب لغزش دارد. وزیر خارجه، ایوب خان گوهر مکرراً ادعا دارد که «پاکستان از طالبان به هیچصورت حمایت نمی کند.» ولی متعجب است که این ادعای او را هیچ کس نمی پذیرد.»

در همین مطلب روزنامه، تحت عنوان: «عملیات «شاگردان قرآن» ناکام شد»، از «سعود و نزول» طالبان در «شمال» کشور گزارش یافته است.

«فرانکفورتر روند شاو» مؤرخ ۲۰ جون ۱۹۹۷ علاوه نموده است که: «ملیشه های افراطی طالب، درین اواخر مجبور اند، تا صفوف خود را از شاگردان بی تجربه «مکاتب قرآن» از جنوب افغانستان و «مدارس» کشور همسایه پاکستان پرسازند. «تلفات در جمله نو جذب ها، بر اساس اطلاعات از پایتخت کابل خیلی بلند بوده است»

Die Taliban-Milizen siedeln Tausende von Menschen aus der Provinz nach Kabul um, wo sie notdürftig versorgt werden
Foto: ap

در پهلوی این حوادث، انزجار جهانیان نسبت به اینکه «کلینیک های افغانی پذیرش خانم ها را رد نموده اند»، نیز در مطبوعات، مقام خاصی داشته است. بعد از قریب یکسال کنترول و «حاکمیت» طالبان در کابل، رونامه آلمانی زبان «زیود دوپچه سایتونگ» در شماره مؤرخ ۲۵/۲۶ اکتوبر ۱۹۹۷، مطلب فوق را بعنوان «مقرره ملیشه های - طالب» منتشر ساخته است. بر اساس منبع خبری از «ژینو» و «پاریس» می نویسد: «خانم های نیازمند که در پایتخت افغانستان در جست و جوی کمک اند، دیگر بر اساس دساتیر ملیشه های طالب در شفاخانه ها، تداوی نمی گردند...»

همین روزنامه بتاريخ ۲۸ اکتوبر ۱۹۹۷، از اسلام خیر بدست می آورد، که افغانستان در آینده «امارت» نام خواهد داشت.

از طریق رادیو کابل اعلان نموده اند که اسم رسمی آینده افغانستان: «امارت اسلامی افغانستان» و رئیس آنرا: «امیر المؤمنین» نام داده اند. درین مقام «ملا محمد عمر» منسوب شناخته شده است. روزنامه علاوه می کند که، در طی مدت پنج سال اخیر، این سومین بار بوده

د پانوی شمیره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

است، که نام رسمی دولت در افغانستان تغییر نموده است.

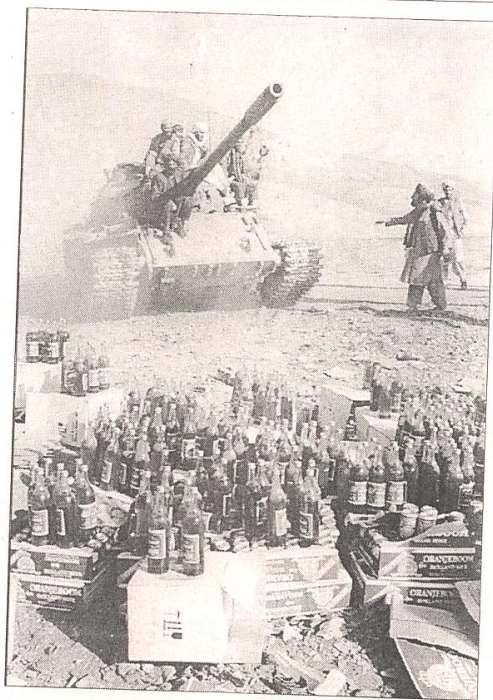
روزنامه «هندلزبلت» چاپ آلمان، در شماره ۲۲، 31.01.1997 آغاز سال می نویسد، که «ملیشیه – طالبان» می توانند مواضع خود را در کابل «ثبات» ببخشند، ولی «بندرت «چانس» برای یک آتش بس حقیقی دیده می شود.» این نشریه «اقتصادی و تجارتي»، در رابطه با شرایط زندگی عکس ذیل را به چاپ می سپارد: در پای همین تصویر، چوره انسان سوار بر «بایسکل» می خوانیم: «ملیشیه های – طالبان، هزاران انسان را از ولایت به کابل مسکن گزین ساخته اند، تا کمکهای عاجل بدست آورده بتوانند...»

همین شماره روزنامه برای دو روز، یعنی ۳۱ جنوری و اول فیبروری اختصاص یافته بود. این روزنامه «پیشروی طالبان را به احتمال قوی، به مشوره با افسران پاکستانی، امکانپذیر می دانسته است، بعد از اینکه «باجنوب و غرب، دو بر سوم کشور را تحت کنترول» خویش در آوردند، حال در سلسله کوه هندوکش قرار دارند. در همین فرصت، سازمان ملل متحد آمادگی نشان داده است، که از «اسیران و مهاجرین غمخوری» نماید. این آمادگی قرار راپور روزنامه، از جانب یک کشور پول دهنده مورد انتقاد قرار گرفته است، که گویا سازمان جهانی خود را در حالتی قرار می دهد، که در حقیقت چنان یک سیاست نقل مکان را در پیش می گیرد، که بر اساس آن، این اجراءت با حقوق بشر در ضدیت قرار می گیرد. در حال حاضر راپورترخبر می دهد، که طالبان آمادگی خود را به «آتش بس» نشان داده اند. در اولین دیدار نماینده سازمان ملل متحد، «ناربرت هول» با جوانب در گیر، گفته است، که «ملیشیه های اسلامی» حاضر نشده اند، که شرایط جانب مقابل، یعنی مخالف را بپذیرد، «قدرت را در کابل تقسیم نماید.» بر اساس اظهار وزیر اطلاعات طالبان، امیرخان متقی، «آتش بس» در تبادله زندانی ها خدمت خواهد کرد.

درین منبع گفته می شود، «موفقیت اخیر نظامی طالبان، «چانس» را برای یک فرصت تفریح جنگ هر چه بیشتر به آینده دورتر خواهد انداخت. این امر را می توان تا یک اندازه از اقدام ایران درک نمود، وقتی ایران، جوانب درگیر مختلف در جنگ افغانستان را در هفته قبل به تهران دعوت نمود، این دیدار از طرف طالبان تحریم شد. این ملیشه های تند رو سنی، ایران را متهم ساخت که به قوای مخالفین آنها، مسعود و دوستم و همچنان به شیعه های حزب وحدت از نگاه نظامی و دیپلماتیک کمک می کند.»

با عرض معذرت که، مطلب مصور را دیر تر بدست آوردم و می خواهم خارج از سلسله وقوع «کرونولوژیک» حوادث، در گزارش جای دهم. اساساً باید در قسمت های قبلی ذکر می شد. اما بر اساس تکیه کلام معروف «ماهی را هروقت از آب بگیرید، تازه است!»، بخود جرأت دادم، تا با خوانندگان محترم در میان بگذارم.

روزنامه «راینشه ساینونگ» بتاريخ ۸ اکتوبر ۱۹۹۶، درست ۱۲ روز بعد از دخول طالبان به کابل، مطلب سمت چپ را بدست نشر سپرده است. «با تانک علیه الکھول». در قدم اول هر کسیکه حال این صحنه را مشاهده نماید، ممکن این عمل را مختص به سیاست «طالبان» منسوب نمایند. در حالیکه چهار سال قبل ازین تاریخ، در اپریل ۱۹۹۲ زمانیکه، «تنظیم های جهادی» وارد کابل گردیدند، همین عمل توسط «مجاهدین» «شورای نظار احمد شاه مسعود»، در برابر «دیپوی هتل آریانا»، که تحت کنترول آن قرار داشت، انجام یافته است. باشندگان کابل، در کوتاه ترین زمان درک نمودند، که در صف افراد مسلح آنها از معتادین گرفته، تا انواع مختلف منحرفین، بشمول شراب نوشان، در محلات زیست و طایف «امنیتی» انجام

Mit dem Panzer gegen den Alkohol

In einem symbolischen Akt haben die Taliban-Milizen in Afghanistan dem Alkohol den Kampf angesagt: Mit einem Panzer führen die islamischen Fundamentalisten, die zwei Drittel des Landes kontrollieren, am Wochenende in der Hauptstadt Kabul über Stapel von Bier- und Schnapsflaschen. Der im Norden Afghanistans herrschende Usbeken-General Dostum warnte die Taliban-Milizen unterdessen vor weiteren Angriffen. Sollten sie die Kämpfe fortsetzen, werde er jeden bedrängten Landsmann unterstützen, wird Dostum von der BBC zitiert. Die Taliban kämpfen insbesondere gegen die Truppen des Armeechefs der aus Kabul verjagten Regierung, Masud.

Foto: ap

د پاپو شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی

می داده اند. حکایات بی سر و بی پای در آنوقت شنیده می شد. در آزمون هم، قرار اطلاع، فقط خواستند، نمایش دهند. نویسنده این تظاهر را تنها کار «طالب» نه، بلکه مشکل و شیوه فریب همه این «تنظیم ها» مشاهده نموده است. تا همین امروز معلوم نیست که، این چنین «نمایش» را بخاطر ارضای خاطر چه کسانی انجام می داده اند. آیا بعنوان تظاهر رهبران «مجاهدین» در برابر «جنگی» های تحت فرمان خود آنها بوده است، تا نشان دهند که گویا رهبران مسلمان راسخ دارند، یا فکر کرده باشند، که با این عمل، ممکن، در بین باشندگان «متدین»، پایه های اجتماعی خود را تقویت ببخشند. چنین یک تصور و عیب در عمل و عقیده پیروان مذاهب مختلف محسوس است، که موجودیت فرق بین عقیده فرد و عمل همان فرد را می پذیرند. پیروان دین عیسویت بطور مثال، در رابطه با بعضی از «روحانیون» آنها، میگویند، که در «گیلاس» بنام «آب» «موعظه» بر پا می نمایند، ولی «شراب» یا «واین» از آن می نوشند.

در پای عکس بعد از سطر درشت و روشن که در بالا نیز ترجمه آنرا: «با تانک علیه الکحول»، می بینید، متن متباقی، بدین محتوا نشر شده است: «در یک عمل «سیمبولیک» ملیشه های طالبان در افغانستان، مبارزه علیه الکحول را اعلان نمودند. بنیادگرایان اسلامی، که دو بر سوم کشور را کنترل می کنند، در آخر هفته روی مجموعه از بوتل های بپر و الکحول با یک تانک گذشتند. جنرال دوستم از یک که در شمال تسلط دارد، به ملیشه های طالبان هوشدار داده است، که اگر به جنگ ادامه دهند، در دفاع از هر هموطن تحت حمله و قرار گرفتن در تنگنا، خواهد پرداخت. این اظهار را «بی. بی. سی.» از زبان دوستم نقل نموده است. جنگی های طالبان، خاصاً علیه قطعات فرمانده اردوی، حکومت فرار داده شده از کابل، مسعود، مشغول اند.»

طوریکه در بالا ذکر شد دوستم خودش، قریب هفت ماه بعد، «کنترول» را بر قطعات جنگی اش از دست داد و به ترکیه فرار نمود. چنانچه بتاريخ ۲۷ می روزنامه متذکره از فرار دوستم به ترکیه و از برهان الدین ربانی هم به تهران خبر داده است.

قریب پنج ماه بعد از آن، همین روزنامه تجارتي، «هندلزبلت» آلمانی، در شماره ۹۹، روز سه شنبه ۲۷ می ۱۹۹۷ در رابطه با «پیشروی و موفقیت نظامی افراطیون اسلامی، طالبان در شمال افغانستان»، می نویسد که با این قدم ها، حال «با واقعیت های کثیر الایتنی این کشور آسیای میانه» مقابل شده اند. همین روزنامه همچنان می نویسد که مستقیماً پس از «سقوط مرکز رشید دوستم» در افغانستان، حکومت روسیه از یک «وضعیت تهدید آمیز در برابر امنیت اتحاد کشور های مستقل (GUS)» سخن گفته است. «پریماکف، وزیر خارجه مسکو» به «طالبان هوشدار داده است، که کشور او تصامیم جدی اتخاذ خواهد نمود، در صورتیکه آنها از سر حد قدم فراتر بردارند.» بر اساس اطلاعات واصله از مسکو، قوای مسلح روسی به نسبت این خطر، در حالت آماده باش قرار داده شده است. وزیر اطلاعات طالبان، امیر خان متقی برای آرامش مردم، تحت کنترل طالبان، بعنوان عکس العمل در برابر «هوشداری» روسیه، ادعا نموده است، که گویا روسیه توان اقدام نظامی را ندارد.

روزنامه «دی ویلت»، چاپ آلمان، در شماره روز دوشنبه، ۱۶ اکتوبر ۱۹۹۷ آن روزنامه، ضمن گزارشی که در باره ۳۰۰ اسیر جنگی طالب در زندان «بالا حصار» مزارشرف، تحت عنوان اینکه «بیرق آنها تکه کفن است.» می نویسد، علاوه می نماید، که فقط در شمال افغانستان می توانند، خود را علیه آنها نگه دارند. در باره وضعیت این افراد در زندان، همچنان می نویسد که در هر مساحت ۱۵ متر مربع ۲۰ زندانی جای داده شده اند، طوریکه روی زمین خالی پهلوی هم می خوابند. طبق معمول ژورنالیستان غربی، همه بیشتر جهات «افراطیت مذهبی» را می نویسند. ازینکه مدارس بیشتر در مناطق سرحدی پشتون نشین، تراکم یافته اند، بناءً اکثریت آنها، متمایل اند تا «پشتون» بودن را نیز تذکر دهند.

ختم قسمت نهم
ادامه دارد...

د پانوی شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ